Contributed by SAP
dinsdag, 09 oktober 2007 - Last Updated zaterdag, 23 februari 2008

Het eerste akkoord die naam waardig dat de oranje-blauwe kandidaat-regeringspartijen afsloten, gebeurt ten koste van de mensen zonder papieren. De regering is weliswaar nog altijd niet gevormd, maar het feit dat het eerste akkoord werd afgesloten op de rug van de meest uitgebuite en onderdrukte groep onder ons, maakt tenminste duidelijk wat ons allemaal nog te wachten staat!

Door een onafhankelijke commissie te weigeren blijft het beslissingsrecht bij de Minister van Binnenlandse Zaken. Dit mechanisme wordt zelfs nog sterker. Men klopt zich op de borst dat men in de toekomst rekening zal houden met de verschrikkelijk lange procedures voor de Raad van Staten. Maar dit is nu reeds gedeeltelijk het geval. En zelfs indien dit een goede zaak is voor die categorie mensen die in deze situatie zit, dan riskeert het vooral de verdeeldheid te versterken tussen mensen die een asielaanvraag deden en zij die nooit een aanvraag indienden.

Als het gaat over het opsluiten van families met kinderen, krijgen we het toppunt van hypocrisie met de belofte van "aangepaste" centra, door het opknappen van ... oude kazernes. Zuinigheid voor alles! Zelfs met mooi geschilderde muren, zandbakken en Lego-blokjes, blijft een gevangenis een gevangenis, als er mensen tegen hun wil worden opgesloten. Het opsluiten van kinderen blijft een schandelijke schending van de internationale verdragen.

En wat te denken van de "striktere" voorwaarden die zullen opgelegd worden om de nationaliteit te verwerven, of van de gezinshereniging ? We zitten nog niet aan DNA-testen zoals in Frankrijk, maar de tendens is duidelijk : de immigrant wordt beschouwd als een verdachte, een "leugenaar" die tegel alle normale rechtsregels in zelf zijn onschuld zal moeten bewijzen. Dikwijls met onmogelijk te leveren bewijsmiddelen...

Het ziet er naar uit dat de toekomstige regering, welke kleur ze ook zal hebben, elke vorm van collectieve regularisatie, permanent of éénmalig, zal afwijzen. Dat is een klap in het gezicht van de duizenden mensen zonder papieren en van zij die met hen solidair zijn. Velen kwamen de afgelopen twee jaar op straat, bezetten kerken of gingen in hongerstaking. Door voorrang te geven aan een individuele en langdurige procedure, blijven duizenden mensen in de clandestiniteit zitten met angst om uitgewezen te worden en verplicht om zwartwerk te doen...

Als de overheid een "economische migratie" organiseert komt dit neer op de selectieve import van de "arbeidskrachten", louter aangepast aan de noden van het patronaat. De patroons springen nu al een gat in de lucht : ze beschikken over een massa clandestiene mensen zonder papieren die al kunnen uitgebuit worden en daarnaast zullen ze ook kunnen beschikken over een "wettelijk ingevoerde" arbeidskrachten. Een massa "wettelijk ingevoerde" arbeidskrachten wordt hen door de regering op een schotel aangeboden. Met de economische immigratie belanden we opnieuw bij een moderne vorm van de vroegere slavenmarkten, waar enkel de meest stevige en gezonde slaven

werden uitgekozen en gekocht. Al bij al is de loonarbeid slechts de kapitalistische vorm van de uitbuiting van de menselijke arbeidskracht, zoals de slavernij dat in de Oudheid was.

De huidige politiek is blind, diep onrechtvaardig, maar ook crimineel. Het in stand houden van de zes gesloten centra, waar gemiddeld jaarlijks 5000 mensen worden opgesloten, en de gedwongen uitwijzingen, kunnen enkel de wanhoopsdaden, de legitieme revoltes van de mensen zonder papieren en de brutale repressie van de ordediensten doen toenemen. De laatste maanden zijn vier mensen zonder papieren overleden in gesloten of open centra… Het opsluiten en « humaan » uitwijzen van mensen die geen enkele misdaad hebben begaan is nonsens. De criminelen zijn niet de mensen die worden opgesloten, maar zij die hen laten opsluiten!

Welke eisen vooropstellen:

De "clandestiene" werkers zijn met vele duizenden tewerkgesteld in de schoonmaak, de hotelsector, de horeca of de bouw. Hun massale uitbuiting maakt het de patroons mogelijk een neerwaartse druk uit te oefenen op de lonen en arbeidsomstandigheden van de rest van de werkende bevolking. We moeten nadenken over een massa-actie van mensen zonder papieren, ondersteund door werkenden "met papieren" uit de sectoren waarin ze het meest aanwezig zijn. Een dergelijke actie kan het gemeenschappelijk belang van heel de werkende bevolking duidelijk maken, "met" of "zonder" papieren. De vakbonden uit deze sectoren zijn samen met de zelf-organisaties van de mensen zonder papieren dus het best geplaatst om het initiatief te nemen tot een dergelijke actie die de volgende eisen zou kunnen naar voor schuiven:

- Massale en permanente regularisatie van alle mensen zonder papieren op basis van duidelijke criteria.
- Onmiddellijke stopzetting van de uitwijzingen en de sluiting van de gesloten centra.
- Erkenning van het verblijfsrecht gebaseerd op het recht op vrij verkeer van personen en het recht zich te vestigen.
- Een burgerschap dat niet beperkt wordt door de nationaliteit waarover men beschikt. Stemrecht voor iedereen en het recht op verkiesbaarheid op alle niveaus voor alle inwoners van het land.
- Onvoorwaardelijke kwijtschelding van de schuldenlast van de landen uit het Zuiden.
- Stop elke steun aan dictaturen en aan de imperialistische en neo-koloniale oorlogen. Drastische herziening van de regels van de internationale markt die vandaag erg nadelig zijn voor de volkeren van het Zuiden.